

ת"פ 47868/11/21 - מדינת ישראל נגד א' ס'

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 47868-11-21 מדינת ישראל נ' ס'

לפני	כבוד השופט שרון דניאלי
	המאשימה
	נגד
הנאשם	א' ס'

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו באישום הראשון מבין שני אישומים בהם הואשם, בעבירה של איומים (ריבוי עבירות), עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) וכן עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.
2. הנאשם הודה באישום זה כבר בדיון שהתקיים ביום 29.5.22 בפני כבוד ס' הנשיא השופט עמית פרייז, וכפר בעובדות האישום השני בו יוחסו לו עבירות של איומים ותקיפה סתם של בן זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
3. התיק נקבע לשמיעת הוכחות לפניי לעניין האישום השני בלבד, וביום 26.10.22 לאחר שמיעת עדות המתלוננת, עדת התביעה היחידה שביקש הנאשם שתעיד, חזרה בה המאשימה מהאישום.
- מיד לאחר מכן, לנוכח הודאת הנאשם באישום הראשון כבר ביום 29.5.22, ולאחר שחזר על הודאתו באישום זה לפניי, הרשעתי אותו בעבירות שיוחסו לו שם.
4. על פי העובדות בהן הודה והורשע, שלח הנאשם בין התאריכים 20-24.01.21 למתלוננת כ-51 הודעות לטלפון הנייד שלה, ובין היתר שלח לה הודעות בעלות תוכן מאיים בזו הלשון (סעיף 2 לאישום): **"באמא שלי אני אעשה תחכה לך אני אעשה איתך לתפוס אותך בטירוף זה הכל תשמרי על עצמך תני לי שאני לא אתפוס אותך בטירה. תשמעי ממני אף אחד בטירה היא תכתב לך בגלל שאני מחפש אותך תשמעי ממני מזה הכל. לא כדאי לך לצאת לדירה את הרגל תשמעי ממני לא כדאי לך לצאת ברגל לטירה. לא כדאי לך לצאת מהבית בגלל שאני בשכונה הוא גם תלכי למטרה אני מחכה אפשר להפיל אתכם לבית אני מפרק אותה זה הכל"** [הטעויות במקור, כפי שציינה המאשימה בכתב האישום].
- בנוסף, התקשר הנאשם כ-12 פעמים לטלפון הנייד של המתלוננת, אף שביקשה שיחדל לפנות אליה, וכן איים עליה באחת השיחות בכך שאמר לה שלכל מקום שהיא תתקרב הוא יהרוג אותה ושיש לה הפתעה בשכונה.
5. לאחר שהרשעתי את הנאשם בעבירות המפורטות לעיל, נדחה מועד הטיעונים לעונש ליום 23.11.22.

טיעוני הצדדים

6. בדיון שהתקיים ביום 23.11.22 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בעת ביצוע העבירות, וטענה כי יש להתחשב במידת הפגיעה של מעשיו של הנאשם במתלוננת, כפי שניכרה במהלך עדותה של המתלוננת.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל הן בשל מידת הפגיעה במתלוננת והן בשל תוכן האיומים של הנאשם, המצוי ברף הגבוה של החומרה.

בהקשר זה ציינה ב"כ המאשימה כי אמנם אחד מתכני האיומים שבהם הורשע הנאשם עשוי להיות נתון לפרשנות, אך לא כן תוכן האיום המפורש של הנאשם שיהרוג את המתלוננת.

עוד טענה כי הענישה צופה פני העתיד שאותה התכוונה ב"כ הנאשם לבקש בטיעוניה, רלוונטית למקרים בהם תוכן האיום אינו מן החמורים, או כאשר מדובר בנאשם ללא עבר פלילי או שיש המלצה שיקומית בעניינו, אך ענישה זו אינה הולמת בנסיבות התיק כאן, לא בבחינת נסיבות העושה ולא בבחינת נסיבות המעשה. בהקשר זה ציינה ב"כ המאשימה שלחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות, בעבירות אלימות ובעבירות סמים.

על כן ביקשה להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות, ולהטיל עליו בנוסף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. ב"כ הנאשם פתחה וציינה כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום, ובניגוד לטענות ב"כ המאשימה, עדות המתלוננת נשמעה אך ורק ביחס לאישום השני, שבוטל.

ב"כ הנאשם ציינה שאינה מקלה ראש בחומרת העבירות, אך מדובר בדברים שנאמרו בלהט הרגע לאור פרידתם של הנאשם והמתלוננת.

כן ציינה ב"כ הנאשם שכתב האישום הוגש בחלוף כמעט שנה ממועד האירועים המתוארים בו, וכיום חלפו כבר קרוב לשנתיים מאז מועד האירועים, כשאין כל קשר בין הנאשם למתלוננת בתקופה משמעותית זו, לאחר שכל אחד מהם נישא לאחר. עוד הוסיפה בהקשר זה כי במהלך כל התקופה המדוברת לא נפתח נגד הנאשם כל תיק פלילי נוסף.

ביחס לעברו הפלילי של הנאשם ציינה ב"כ הנאשם כי מדובר בשתי הרשעות ישנות, כאשר בשנת 2009 הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ואילו בעבירת האלימות הורשע בשנת 2007 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2006.

ב"כ הנאשם טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש מאסר על תנאי לעונש של מספר חודשי מאסר בפועל שניתן וירוצו בעבודות שירות, וביקשה להסתפק בענישה צופה פני עתיד בלבד.

בהקשר זה טענה כי חרף העובדה שהנאשם הורשע בריבוי עבירות, יש לראות במסכת האירועים בה הורשע כאירוע אחד לצורך קביעת מתחם הענישה.

כן התייחסה ב"כ הנאשם לנסיבותיו האישיות הקשות, וציינה כי הוא יתום, ללא משפחה תומכת, ומפרנס יחיד שלו ושל אשתו, וכי הטלת עונש של עבודות שירות תמנע ממנו את היכולת להתפרנס ואף לפצות את המתלוננת. כן הפנתה ב"כ הנאשם לפסיקה במקרים דומים, לשיטתה, בה הסתפקו בתי המשפט בענישה צופה פני עתיד.

עד כאן טיעוני הצדדים, ומכאן אדון ואכריע בטענות.

דיון והכרעה

8. את נקודת המוצא לדיון בשאלת העונש הראוי הציב המחוקק בעקרון ההלימה. עקרון זה מחייב שיתקיים יחס

הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה המסויימות ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

מעל דיון זה מרחף גם עקרון על נוסף בענישה, לפיו לעולם תהא הענישה פרטנית, בהתאם לנסיבות המעשה ונסיבות העושה, והפסיקה מלמדת, כך נדמה, כי לעולם לא יימצאו שני מקרים זהים לחלוטין, גם בעבירות נפוצות, דוגמת עבירת האיומים.

כך, לא רק שהענישה המוטלת על נאשמים שהורשעו בעבירות איומים (עם עבירות נלוות ובלעדיהן) היא ענישה מגוונת שנעה בין מאסר מותנה לבין עונש מאסר בפועל ממש, גם מתחמי הענישה שנקבעו על ידי בתי המשפט אינם זהים, והדבר מתבקש מאליו לנוכח העובדה כי קביעת מתחם הענישה מושפעת גם מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ואלו משתנות ממקרה למקרה.

9. הערכים המוגנים בעבירות האיומים והטרדה שבהן הורשע הנאשם הם אלו הנוגעים לשלוות נפשה של המתלוננת, קורבן העבירה, בטחונה האישי וכבודה.

10. צודקת ב"כ הנאשם - וב"כ המאשימה לא טענה אחרת - כי בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" שנקבע בפסיקת בית המשפט העליון (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' **מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 29.10.14); ע"פ 1261/15 **מדינת ישראל נ' יוסף דלאל** (פורסם בנבו, 3.9.15)) העבירות שבהן הורשע הנאשם תיחשבה כאירוע אחד, והדברים עולים מתיאור העובדות בכתב האישום, סמיכות המעשים (השיחות וההודעות) ואופי העבירות, שבוצעו על רקע פרידתם של בני הזוג, עימה לא השלים הנאשם.

11. בקביעת מתחם הענישה בעבירת איומים על בית המשפט להתחשב במכלול שיקולים ובהם תוכן האיומים, זהות הנמען לאיומים, מערכת היחסים בין המאיים למאויים, מידת הקונקרטיות של האיומים, דרך אמירתם או ביטויים, כמותן ותדירותם, מידת החשש מפני האיום, ובמקרים בהם ישנן עבירות נלוות דוגמת העבירה של הטרדה במתקן בזק, השלכתה של העבירה הנלווית על חומרת האיום.

12. במקרה שלפניי הורשע הנאשם ב"ריבוי עבירות של איומים" (ועבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק), ועל פי סעיפים 2-3 לכתב האישום הודה והורשע כי שלח למתלוננת במשך חמישה ימים "כ-51" הודעות לטלפון הנייד שלה, ובין היתר שלח "הודעות" בעלות תוכן מאיים שצוטטו בסעיף 3 לכתב האישום. כתב האישום נוסח כך שלא צוין בכמה הודעות נשלחו תכנים מאיימים, ומהם בדיוק, ובהקשר זה פועל הספק לטובת הנאשם, כך שלא ניתן לקבוע ששלח יותר משתי הודעות מאיימות בנוסף לשיחת הטלפון המאיימת המוזכרת בסעיף 4 לכתב האישום.

13. תוכן האיום בהודעות הוא כללי מאוד ומבולבל, גם בשל מגבלות השפה של הנאשם, ואינו מצוי ברף החומרה הגבוהה, אם כי צודקת ב"כ המאשימה כי האמירה המאיימת של הנאשם בשיחת טלפון עם המתלוננת ("**הוא יהרוג אותה ושיש לה הפתעה בשכונה**") מצויה בדרגת החומרה הגבוהה ביותר. אך התוכן לא מלמד בהכרח על קונקרטיות האיום, ובמקרה זה לא מצאתי כי מדובר באיום מוחשי, דווקא לנוכח האמירות הנוספות הכלליות יותר של הנאשם. עם זאת, תוכן האמירה הוא בהחלט נתון הפועל לחובתו של הנאשם בבחינת מתחם הענישה הראוי.

14. ב"כ המאשימה גם ביקשה להחמיר עם הנאשם בקביעת מתחם הענישה לנוכח השפעת האיומים על המתלוננת, ובהקשר זה הפנתה לעדותה של המתלוננת. איני מקבל טענה זו.

כפי שטענה ב"כ הנאשם, המתלוננת בעדותה לא התייחסה לעובדות האישום בו הורשע הנאשם, וחשוב מכך, המאשימה חזרה בה מהאישום השני לאחר שמיעת עדותה של המתלוננת, כך שלא ראוי ולא הוגן להחמיר עם הנאשם בקביעת מתחם הענישה של העבירות בהן הורשע, על סמך עדותה של המתלוננת, לנוכח חזרת המאשימה

מאישום זה.

למען הסר ספק אציין כי המאשימה פעלה בהגינות ובמקצועיות עת חזרה מהאישום, אך משעשתה כן, אינה יכולה להסתמך לטעמי על עדותה של המתלוננת בהקשר זה.

15. העבירה הנלווית בה הורשע הנאשם, עבירת ההטרדה, אינה מצויה במדרג הגבוה של החומרה, בנסיבותיה. דווקא משום שמדובר בבני זוג לשעבר בעת ביצוע העבירה, 51 הודעות כתובות ששלח הנאשם במשך 5 ימים ואף 12 שיחות טלפון בפרק זמן זה, אינן רבות או יוצאות דופן בחומרתן מבחינת כמותית, בשים לב לכמות ההודעות והשיחות הרבות שנוהגים אנשים להחליף ביניהם כיום, להבדיל ממקרה בו מדובר באנשים זרים לחלוטין.

16. בקביעת מתחם הענישה על בית המשפט להתחשב גם בענישה הנוהגת. ב"כ המאשימה התייחסה בטעוניה באופן כללי לטווח הענישה הרחב.

ב"כ הנאשם הפנתה למספר גזרי דין שניתנו בעת האחרונה, בהם הוטלו עונשי מאסר מותנים וענישה נלווית שאינה כוללת מאסר בפועל ועבודות שירות, ובהם ת"פ (שלום-רחובות) 31998-04-20 **מדינת ישראל נ' ליאונד פרבר** (לא פורסם, 15.12.21) שם הטיל בית המשפט (כבוד השופטת ז' דיבון-סגל) על נאשם שהורשע בעבירת איומים כלפי גרושתו (וכלפי חברתה) ותקיפת בת זוג, עונש מאסר על תנאי וענישה נלווית, אם כי שם דובר באירוע נקודתי, תוכן האיומים היה פחות חמור וגם התקיפה הייתה במדרג הנמוך. מן העבר השני, לנאשם היה עבר פלילי, לרבות הרשעה בגין עבירה מאוחרת למועד ביצוע העבירות בהן הורשע בהליך שם. מתחם הענישה שנקבע שם נע בין מאסר על תנאי ל-10 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם הפנתה גם לגזר הדין בת"פ (שלום-רחובות) 35311-11-21 **מדינת ישראל נ' דמיטרי צ'פל** (לא פורסם, 14.3.22) שם הטיל בית המשפט (כבוד השופטת ז' דיבון-סגל) על נאשם שהורשע בעבירות של איומים ותקיפת בן זוג בשני אירועים נפרדים, עונש של מאסר מותנה, לאחר שקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל.

כן הפנתה ב"כ הנאשם לת"פ (שלום-פ"ת) 62599-05-19 **מדינת ישראל נ' שאדי משאקה** (לא פורסם, 1.12.19) שם הטיל בית המשפט (כבוד השופט ד' קלייטמן) על נאשם שהורשע בעבירות איומים והיזק לרכוש במזיד כלפי בת זוגו עונש של מאסר על תנאי וענישה נלווית. גם שם מדובר היה באירוע נקודתי, אך הוא לווה באלימות ושימוש במספרים, כך שאף שתוכן האיומים היה פחות חמור מהאיומים בתיק שלפניי, מדובר היה באיום מוחשי ביותר. בית המשפט לא ציין מה מתחם הענישה שקבע, אך כן ציין כי מדיניות הענישה בעבירות אלו "רחבה" ונעה החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל. במקרה שם, דובר בנאשם ללא עבר פלילי.

ב"כ הנאשם הפנתה גם לת"פ (שלום-נתניה) 55511-12-21 **מדינת ישראל נ' BERYO WELDEGRIMA** (לא פורסם, 14.4.22), אך לטעמי הוא פחות רלוונטי לענייננו, מאחר ששם הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת בת זוג בלבד.

17. כפי שציננה ב"כ המאשימה, הענישה הנוהגת בגין עבירות איומים מגוונת ביותר, וכך גם מתחמי הענישה אינם זהים לחלוטין, בשל השוני בנסיבות כל מקרה ומקרה. לעניין זה ר' מהשנה האחרונה את רע"פ 7393/22 **אורי בלס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.11.22); רע"פ 2921/22 **ליאור לב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.5.22); רע"פ 2604/22 **ירון מגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.4.22); רע"פ 1524/22 **גיל כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.3.22).

בכל פסקי הדין הללו דחה בית המשפט העליון בקשות רשות ערעור של המבקשים, והותיר על כנם את פסקי הדין של ערכאת הערעור (ובדרך כלל גם של הערכאות הנמוכות), בהם הוטלו בחלק מהמקרים עונשי מאסר על תנאי או נקבעו מתחמי ענישה המתחילים במאסר מותנה, גם אם הוטלו עונשים חמורים יותר.

עם זאת, יש לזכור את עמדת הפסיקה לפיה אם ערכאת הערעור הגיעה למסקנה כי התוצאה העונשית הסופית אינה מצדיקה התערבות, היא תותיר על כנה את העונש שהוטל, גם אם נפלה טעות בקביעת מתחם הענישה ההולם על ידי הערכאה הדיונית. לעניין זה רע"פ 2155/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.4.22).

18. על כל פסקי הדין שהוזכרו לעיל, אבקש להוסיף אך עוד שני גזרי דין מהעת האחרונה.

בת"פ (שלום-נתניה) 27556-06-20 **מדינת ישראל נ' לוגה** (פורסם בנבו, 20.9.22) דובר בנאשם שהורשע בעבירות איומים והטרדה במתקן בזק כלפי פרודתו, בנוסף להרשעתו בעבירת איומים כלפי אנשי צוות רפואי. בין התכנים המאיימים כתב הנאשם למתלוננת שם "... **אבל את תהיי מתה לפני כן**". בית המשפט (כבוד השופט ג' אבנון) קבע ביחס לעבירות האיומים וההטרדה מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי לבין 8 חודשי מאסר בפועל (ביחס לעבירת האיומים כלפי אנשי הצוות הרפואי קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר על תנאי ל-6 חודשי מאסר בפועל), ולבסוף הטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר על תנאי ו-250 שעות של"צ וענישה נלווית;

בת"פ (שלום-נתניה) 52600-08-19 **מדינת ישראל נ' מכתובי** (פורסם בנבו, 22.6.21) דובר בנאשם שהורשע בעבירות של תקיפה סתם (בן זוג) ואיומים ("**יהיה לי כסף ואני אקנה חומצה ואשפוך לך על הפנים שלא תתייפייפי ומקסימום אני אשב שנה בבית סוהר ואני לא אשלם כלום**") בשני אירועים נפרדים, ובית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר מותנה ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם מאסר על תנאי וענישה נלווית, בהתאם להמלצת שירות מבחן.

19. עניינו של הנאשם חמור במידה מסויימת מהמקרים שנסקרו לעיל, בהם נקבע מתחם ענישה המתחיל במאסר על תנאי בלבד, לנוכח העובדה כי לא מדובר באירוע בודד, וכן לנוכח תוכן אחד מהאיומים. עם זאת, בניגוד למקרים אלו, לעבירת האיומים לא נלווה של מעשה תקיפה פיזית.

לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה בגין העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר על תנאי וענישה מוחשית של של"צ לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

מיקום הנאשם במתחם הענישה

20. בהקשר זה הצביעה ב"כ המאשימה בעיקר על עברו הפלילי של הנאשם כנסיבה מחמירה לחובת הנאשם, שאינה קשורה לנסיבות המקרה. אכן, לנאשם שתי הרשעות קודמות, ואחת מהן היא בגין עבירת אלימות, אך כפי שציינה ב"כ הנאשם, הרשעה אחת של הנאשם הינה משנת 2009 בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, ואילו בעבירת האלימות הורשע בשנת 2007.

חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות מקהה במידה רבה את חומרתה של הנסיבה, ועל כן איני נותן לה משקל רב.

21. לעומת זאת, ב"כ הנאשם הצביעה על מספר נתונים לקולא. ראשית, הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו בשלב דיוני מוקדם, והוא הורשע על פי הודאתו באישום הראשון, שלא במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית, וללא התחייבות מצד המאשימה כי הודאה זו תיזקף לזכותו. ציינתי "הודה ונטל אחריות", שכן כפי שציין לאחרונה כבוד השופט נ' סולברג בע"פ 3265/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.11.22), לא תמיד מלמדת הודאה על נטילת אחריות, ובלשונו: "**הודאה לחוד, ונטילת אחריות לחוד**", ובמקרה זה, דווקא

הודאת הנאשם באישום הראשון, וכפירתו באישום השני, לימדה בדיעבד על נטילת אחריות מלאה על מעשיו, ואציין כי כך גם התרשמתי מהנאשם בסופו של הדיון שהתקיים ביום 26.10.22.

22. כן יש ליתן משקל מסוים לחלוף הזמן מאז האירועים. ראשית, בעוד שהאירועים המתוארים בכתב האישום אירעו בסוף חודש ינואר 2021, כתב האישום הוגש ביום 21.11.21, וההליך שלפניי אמור להסתיים בסוף שנת 2022. מדובר בפרק זמן שאמנם אינו ארוך מאוד, אך עדיין מדובר בפרק זמן משמעותי בכל הנוגע לבחינת התנהגותו של הנאשם, שלא נפתחו נגדו כל תיקים חדשים, כפי שהצהירה ב"כ הנאשם (ולא נטען אחרת על ידי ב"כ המאשימה), והוא מלמד במידה לא מבוטלת על כך שהאירוע שבגיניו הורשע הנאשם בהחלט היווה עבורו גורם מרתיע.

בהקשר זה אעיר כי אמנם תסקיר של שירות מבחן הוא כלי חשוב בעבודת בית המשפט להערכת סיכויי וסיכויי שיקום, אך לבית המשפט יש את היכולת להעריך את מכלול נתוניו של הנאשם, לרבות הסיכונים והסיכויים, גם בהיעדר תסקיר כזה.

23. אוסיף, כי מעיון בתיק עולה כי הנאשם ניהל את ההליך בצורה יעילה ועניינית, ללא דחיות ועיכובים, וגם כפירתו החלקית בכתב האישום, הסתברה כמוצדקת. יתרה מזאת, אף כשביקש לקבוע את התיק לשמיעת הוכחות, הודיע כי הוא מסתפק בזימון המתלוננת בלבד, וויתר על עדויותיהן של שתי עדות תביעה נוספות (שוטרות).

אף זה נתון שיש לזקוף לזכותו של הנאשם בעת קביעת מיקום העונש הראוי במתחם הענישה שנקבע.

משקל מסוים נוסף נתתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שתוארו על ידי ב"כ הנאשם, שציינה כי הנאשם יתום מהוריו, ללא תמיכה משפחתית, נשוי ומפרנס את עצמו ואת אשתו, כמו גם לעובדה שהן הנאשם והן המתלוננת פתחו דף חדש בחייהם, ונשואים לאחרים.

24. לנוכח כל האמור לעיל, מצאתי כי העונש הראוי לנאשם בנסיבותיו של תיק זה מצוי בחלקו התחתון של המתחם, וכי עונש זה יכלול רכיב של "צ ומאסר מותנה, בצירוף קנס ופיצוי למתלוננת.

סיכום של דבר

25. אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 250 שעות של"צ. עם תום ביצוע עבודות השל"צ ידווח שירות המבחן על סיומן. הנאשם מוזהר שאם לא יבצע את עבודות השל"צ או שלא ישמע להוראות שירות המבחן ולנהליו יהא רשאי בית המשפט לגזור את דינו מחדש.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום גזר הדין את העבירות בהן הורשע;

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, שישולם עד ליום 15.1.23.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 4,500 ₪ שישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.23 וביום הראשון לכל חודש שלאחריו. לא ישולם איזה מן התשלומים במועד, תועמד יתרת הפיצוי לפירעון מיידי, אך איחור של עד 3 ימי עסקים בביצוע אחד התשלומים, לא יהווה הפרה של הוראה זו.

גזר הדין יועבר לשירות המבחן שמתבקש לזמן את הנאשם ולערוך לו תכנית מתאימה לביצוע שעות השל"צ. שירות המבחן מתבקש לעדכן את בית המשפט בנדון עד ליום 5.2.23.

מובהר לשירות המבחן, כי הוא נדרש אך לערוך תוכנית של"צ לנאשם, ותו לא, ואין צורך בעריכת תסקיר מפורט.

זכות ערעור כדין לבית המשפט המחוזי-מרכז.

ניתן היום, י"ב כסלו תשפ"ג, 06 דצמבר 2022, בנוכחות הצדדים: ב"כ המאשימה עו"ד מורן בן דוד, הנאשם וב"כ עו"ד אבי כהן.